

Att börja om

2020 01 03

Text: Mk 16:19-20

Här kommer en, kanske, provokativ predikan. Läs och bed.

Oftast tänker vi tiden som en linje. Det förflutna har vi bakom oss och framtiden ligger framför oss. Judarna såg tiden och året som en cirkel. Varje år kom högtiderna och festerna tillbaka, varje år var det sådd och skörd. För judarna kom tillfällena tillbaka medan det hos oss hela tiden är en ny tid.

Dock finns det tillfällena när vi ofta agerar som om tiden var en cirkel, ett slutet system där inget nytt kan komma in. Jag talar om livet i en församling. Därför är det svårt att ändra på en församling utan att det blir konflikter. Man säger ibland att ”det är inte svårt att anamma nya idéer, det svåra är att överge de gamla”. Ändå är det detta man ibland måste göra, överge de gamla idéerna för att de nya ska ha en chans att utvecklas och bli av. Man behöver bryta cirkeln och öppna upp för att nya idéer ska ha en chans.

Vid början av ett nytt år kan det vara tillfälle att fundera över sådana saker. Du kanske har gett dig själv något nyårslofte, att du ska sluta upp med något eller göra något nytt. Det är ju bl.a. sådant man funderar över vid ett nytt år.

För lärjungarna blev det något helt nytt när de skulle klara sig på egen hand utan Jesus men med den helige Andes hjälp. De var tvungna att tänka och förhålla sig på ett nytt sätt. Mänskligt sett är det ju lättare att förlita sig på en människa av kött och blod än att förlita sig på den helige Ande.

Men lärjungarna gjorde som Jesus hade sagt, de gick ut och predikade överallt och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det. Vad var det för tecken? Vi läser i två andra bibelställen: Hebr. 2:4 *Gud gav också sitt vittnesbörd genom tecken och under och många slags kraftgärningar och genom att dela ut den helige Andes gåvor efter sin vilja.* Apg 14:3 *Paulus och Barnabas stannade där en lång tid och talade frimodigt i Herren, som bekräftade sitt nåderika ord genom att låta tecken och under ske genom deras händer.* Säkert blev många helade från sjukdomar och lyten, andar drevs ut och helig Ande utgöts över människor. Det bekräftas av andra berättelser i Apostlagärningarna och i breven. Men förutsättningen var att de gjorde det som Jesus hade sagt åt dem att göra. Då skulle han vara med dem alla dagar till tidens slut och då skulle han bistå dem med tecken och under.

Vi befinner oss i en tid då kyrkan i mångt har marginaliserats i Sverige. Vi hånas av människor idag och inte många kommer till tro. Vi behöver gå in i nygamla former av verksamhet för att människor åter ska öppna sig för Jesus. Men vi kommer aldrig att hinna med eller orka med nya former om vi inte överger de gamla. Vad är det då som behöver ske ibland oss idag?

Gudstjänsten är en viktig del av församlingslivet, en gudstjänst som talar till dagens människor. Vi kan inte bestämma vad människor ska tycka och tänka utan vi får

anpassa oss i formerna för att människor ska kunna ta till sig innehållet – evangeliet.

Något annat viktigt idag är gemenskap. Jag tänker närmast på hemgrupper av olika slag som träffas varje vecka och där man delar livet med varandra, har omsorg och ber för varandra. I en hemgrupp har man möjlighet att visa att kristen tro har med vardagslivet att göra.

Det tredje viktiga idag är omsorg. Det finns mycket lidande idag, av olika slag. Mycket är socialt lidande. Omsorg är praktisk kärlek. Här har vi i kyrkorna mycket att lära och utveckla. Våra ord är människor ganska trötta på men omsorg och kärlek åtföljd av enkelt vittnesbörd om Jesus kan skaka om människor.

Vi behöver helt enkelt börja om med mycket. Ett paradigmskifte behöver äga rum. Din syn på ditt eget liv som kristen och vår gemensamma syn på vår församling utmanas idag av omvärlden. Vi behöver åter igen förhålla oss beroende av den helige Ande i allt.

Vi tycker att det är okej att allt det här händer ute i missionsländerna, i Etiopien och i Tanzania. Det behöver hända här också i vår efterkristna kultur. Kärlek och omsorg liksom tecken och under.

Gemensamma beslut behöver tas i dessa frågor, kanske på ett årsmöte. Men först, hur tänker du? Vad vill du? Är du nöjd som det är eller vill du tillsammans med andra bära frukt?

Hur gör man? Det går inte att säga på annat sätt än att det sker i och genom bön – enskild bön och gemensam bön. Bön som ersätter andra aktiviteter. Bön som är öppen för förändring och som är villig att betala priset för förändringen, nämligen att avstå något. Jesus avstod himlen för vår skull. Du behöver inte avstå himlen för hans skull, men något.